

Eredményes felvásárlási munka

Ülést tartott tegnap délelőtt a járási tanács végrehajtó bizottsága. Ezúttal a felvásárlási csoport múlt évi munkájának eredményeit vitatták meg Korom István, a felvásárlási csoport vezetőjének beszámolója alapján. A múlt évben a járási tanács felvásárlási csoportja növénytermelési cikkekkel 121,6, míg az állat- és állati termékekből 104,9 százalékra teljesítette tervét. A járási tanács és városok felvásárlási tervének teljesítésében a második helyezést ért el ezzel az eredménnyel.

Eredményes a kenyérgabona csereakció is a szegedi járásban. A január végi adatok szerint 115 vagon kenyérgabonára kötöttek csereértékesítési szerződést, s ebből 101 vagon a tsz-ek, 11-et a tszcs-k adtak.

Az 1964. évre kötött sertés-felvásárlási tervét a január végi adatok szerint 40,1 százalékra teljesítette a felvásárlási csoport.

Ezer hold zöldterület a jövő Szegedjében

A városépítési és műemlékvédelmi bizottság munkájáról

A korábbi városkép- és műemlékvédelmi albizottság új nevével és jellegével, mint városépítési és műemlékvédelmi albizottság folytatja működését. Új feladatkörének megfelelően legutóbbi ülésének napirendjén, főként a városfejlesztés kérdései szerepeltek.

Két alkalommal is foglalkozott az albizottság Borvendég Bélának, a Szegedi Tervező Vállalat főépítésének Észak-Ujszeged rendezésére kidolgozott tervével. Scheibl György, a Szegedi Víz- és Csatornamű Vállalat főmérnöke a városfejlesztés előfeltételül tekinthető csatornázási kérdésekről, a hálózat mértékén túli terheltségéről adott tájékoztatást.

Az albizottság meghívására Stieber Lajos a város

zöldterületi ellátásával kapcsolatos feladatokat ismertette. Szeged távlati fejlődését, a húsz év múlva elérendő kétszázszáz lélekszámot figyelembe véve, a városnak hatszáz hektár — mintegy 1056 kat. hold — zöldterületre, parkerdőre lesz szüksége. A fásítás, a parkerdők vegyes faállományú kialakítására törekszik. Az út- és utcafasítással kapcsolatosan az albizottságnak az az álláspontja, hogy a jövőben az új utcarendezések — csatornázás, járdaaszfaltozás, útburkolás — kapcsán új, egységes, nemes faállományú utcafasításra is sor kerüljön. Törő Jánosnak, a Városgazdálkodási Vállalat mérnökének beszámolója alapján az albizottság sür-

gette, hogy az új lakótelepek mindenkor biztosítsák a zöldterületet.

A nagyszabású emeletre-építések közül a legnagyobb érdeklődésre az Április 4-e útja páratlan számozású oldalának terve számíthat. Szabó József, a Szegedi Tervező Vállalat mérnöke ismertette a Nagykörúton belüli szakasz már elkészült — de még nem jóváhagyott — tervét.

Balló Bélának, a Vízügyi Igazgatóság főmérnökének indítványára az albizottság foglalkozott Vedres István, a reformkor nagy szegedi alakjának közelgő évfordulójával kapcsolatos tennivalókkal. Javasolták, hogy jövőre, születése kétszázadik évfordulójára állítsák fel Szegeden — lehetőleg a Dóm téri nemzeti emlékcsermokban — szobrot, s adják ki könyvritkaság számba menő egy-két írását.

Végül Péter László, a Somogyi-könyvtár munkatársa bemutatta egy lotharingiai helyismereti folyóirat újszámát, amelyben szegedi szerzőnek, Palásti László főiskolai tanárnak szegedi tárgyú, francia vonatkozású tanulmánya jelent meg. A francia folyóiratban megjelent szegedi dolgozat is — hangsúlyozta — a legmeggyőzőbben mutatja, mennyire szükséges lenne, hogy a Szeged-kutatás önálló helyi tudományos orgánumhoz jusson.

Március 9-én és 10-én békekölcsön-sorsolás

Az Országos Takarékpénztár négy hét múlva rendezti az idei első államkölcsön-sorsolásokat, Március 9-én és 10-én tartják az I., az V. és a VI. békekölcsön 1964. első félévi húzását.

Az I. békekölcsönből 21,4 millió forint, az V. békekölcsönből 38,4 millió forint, a VI. békekölcsönből pedig 57,1 millió forint jut nyerevény és törlesztés formájában a kötvénytulajdonosoknak.

A kétnapos húzáson a három kölcsonból összesen mintegy félmillió kötvényre 116,9 millió forintot sorsolnak ki. (MTI)

NEMCSAK RENDŐRI FELADAT

Előbb vagy utóbb, de mindenképpen rácsukodik a börtönajtó azokra, akik hozzájárulnak a társadalmi tulajdonhoz. Mégis mindig akadnak emberek, akik a köz pénzéből és értékeiből a legkörülmönfontabb módon lopnak, sikkasztanak. A Csongrád Megyei Építőipari Vállalat építésvezető helyettese, Tollinger István egész bünszövetkezetet alakított és »társasága« viszonylag huzamosabb időn át lopta, s értékesítette a különféle építőipari anyagokat. Másutt számlahamisítások fordulnak elő, amikor például az 1110 forintból 11 ezer forint lesz. Egy kisipari szövetkezetben pedig néhány gazdasági tisztségviselő olyan pénzeket vágott zsebre, melyeket úgy vettek nyilván tartásba, hogy »prémiumként, jutalomként« átadtak a dolgozóknak. Másutt — állami vállalatnál — magáncélú munkát végeztek és úgy könyvelték el, mint »beletartozót« a vállalat részére végzett átalakításokba.

A rendőrség üldözi, felderíti a bűnöket, a bíróság pedig ítélkezik. A társadalmi tulajdon védelme, megóvása azonban nemcsak rendőri vagy bírósági feladat. Nem az még akkor sem, ha egy-egy ügyben a rendőrségnek kell kibogoznia a lopás, sikkasztás körülményeit, s az elkövetett bűnök megfelelően a bíróságnak kell kiszabnia a büntetést. A rendőrségi és a bírósági tapasztalatok bizonyítják: a lopások, sikkasztások zöme azért következhetett be, adott helyen egyszerű vagy többször, hosszabb vagy rövidebb időn át, mert a körülmények is kedveztek ehhez. Tömören ez úgy jellemezhető, hogy elmaradt, illetve laza volt az ellenőrzés. Vagy az ellenőr játszott össze, mert tehetett, hiszen az ő munkájának felülvizsgálására nem fordítottak gondot. A mulasztásokért így tehát az adott helyeken a gazdasági vezetés is felelős, mert — akaratlanul is — kínáló alkalmosság segítette a társadalmi tulajdon megkárosítását.

Sok pénz, anyagi érték megy veszendőbe a közösség, a társadalom tulajdonából azért, mert többfelé hanyagul, nemtörődöm módon kezelik azt. Nemcsak a lopás, a sikkasztás jelenti a közvagyon csönkítését, hanem sok minden más is. Sajnos, jócskán van még példa arra, hogy az építőiparban egy-egy munka befejezése után a drága anyagok hosszú ideig gazdátlanul hevernek, tönkremegy a cement, a mész, faanyagokat, csempéket törnek, taposnak a sárba, s nem gondolnak arra, hogy ezzel magukat is károsítják.

Másutt nem eléggé szilárd a biztonsági fegyelem. A szövetkezeti gazdaságokban is építkeznek. Előfordul, hogy egyszerre épül több gazdasági épület és családi ház a szövetkezet gazdáinak. Olykor azonban nagyon hiányos az építkezések bizonylatolása, amit minden gyanúsítgatás nélkül helyteleníteni kell. A földelaki Dózsa Tsz két erögépét a vele dolgozók egész télen »kint felejtették«, de a vizet nem engedték le a motorról. A motorban megfagyó víz szétrepezette a motorblokkot. A pusztaszeri tsz egyik, külföldben jól dolgozó traktorosa, szintén könnyelműségével okozott kárt. Engedte, hogy a fia olaj nélkül járassa a traktort, emiatt aztán tönkrementek a csapagyak. Volt arra is példa, hogy az egyik közös gazdaságból úgy indultak különféle termékekkel a piacra, hogy csak »saccra« állapították meg a hozott mennyiséget. A leirtakból világosan kitűnik, hogy a szövetkezetekben elsősorban az ellenőrző bizottságoknak kell fokozottabban őrködniük a közös vagyponra. Ez a tevékenység legyen rendszeres, körültekintő minden közös gazdaságban, mert az egész tagság látja ennek hasznát.

Forintok celtalan kidobálásában is jelentkezik a felelőtlenség, a kellő körültekintés hiánya. Nem fehér hólló, hogy államj vállalat, intézmény devizát igénybe véve drága gépet rendel, és azt meg is kapja, aztán a gépről még üzembe állítás előtt »kiderítik«, hogy nem olyan, amilyennek elképzeltek, s így nem is használják, sőt az időjárás rongálásának is kitéve az udvar sarkába dobják, a lomok közé. Másutt »újítottak« kéz kezét mos alapon. Valójában nem újításról, hanem szemfényvesztésről volt szó, csak hogy újítás címén jelentős összeget vehessenek fel. A gyakorlatban azután kiderült az is, hogy az »újítás« nem megtakarítást, hanem ráfizetést jelent. Felmerül a kérdés: vajon hogyan ellenőrizték, kik hagyták jóvá az említett »újítást«?

Megtörtént, hogy az új létesítmények konstrukcióját nem körültekintően tervezték meg. Ebből következett, hogy újra kellett a kivitelezési tervet készíteni, mert a létesítmény kellő megfontolás után más méretű, berendezésű lett. Ennek az is a tanulsága, hogy a szakszerű mérlegelésnek, döntésnek mindig előtte kell járni a kivitelezés valamennyi fázisának. A köz, az állam pénze fedezi azokat a többletkiadásokat is, melyeket a sétányok székeinek, padjainak stb. rongálásával okoznak némely magukról megfedkezett emberek.

A társadalmi tulajdonban bekövetkezett károk — akár lopás, akár hanyagság idézi elő — a dolgozó nép és állama közös számláját terhelik. Ezért közügy a társadalmi tulajdon védelme gazdasági életünk minden területén. S a visszafélések, hanyagságok körének szűkítéseért, megszüntetéséért mindannyiunknak nemcsak felelősséget, hanem fokozott közreműködést is kell vállalnunk.

MORVAY SÁNDOR

Öt válasz egy kérdésre:

Miért mondott le a szocialista cím megszerzéséről a kenderfonógyár simító osztálya

Szocialista szakmányt avattak tavaly augusztus 20-án a kenderfonógyárban: a vizesfonó egyik műszakja elnyerte a büszke címet. Csak-hogy mellettük még egy szárazfonó szakmánya, a gombolyító és a simító üzemszűz indult annak idején a nemes vetélkedőn. A simítósok! Ők voltak a kezdeményezők 1962-ben, ők vállalták elsőnek az új versenyforma diadalra juttatását. A négy közül csak egynék sikerült, a simító dolgozói is kudarcot vallottak.

Vajon miért? Mi lehet az oka annak, hogy éppen a kezdeményező, akiknek példát kellett volna mutatnia, állt meg a fejlődés útján? A kérdés adott. Azok igyekeztek feleletet adni rá, akik a legilletékesebbek.

1

BOSNYÁKOVICS DEZSŐ, a simító osztály szocialista brigádjának vezetője:

— Egyetlen mondatban is lehetne válaszolni a kérdésre: az üzem és dolgozói nem érték meg a verseny jelentőségét. De tovább menve: azért nem érték meg, mert nem vették észre, hogy a szocialista címért dolgozni nekik legalább annyira érdekük, mint az üzemnek, az egész közösségnek. Azon az összejövetelen, melyen a vállalat tettük, mindenki azt ígérte, hogy erejéhez képest segít. Eleinte úgy is volt. A politikai továbbképzésre eljárt a dolgozók többsége. Azután egyre kopott a lendület. Még 1963. elején megpróbáltuk volna feléleszteni, de nem sikerült. Nem sikerült!

2

KRIZSÁN ISTVÁN, a simító osztály vezetője:

— Én úgy érzem, hogy mindent elkövettünk azért, hogy a simító becsülettel helytálljon a szocialista címért indított versenyben. De nem rajtunk múlott. Az idősebb munkásokkal még csak szót lehetett érteni a dologban, bár ők már kifelé tekintgetnek a gyárból. De a fiatalok többsége semmiképpen sem bírja követni őket. Soknak baj van a magánéletével is, nemcsak a munkájával.

3

NYÁRI ANTALNÉ, alapszervezeti párttitkár:

— Tudott dolog, milyen nehéz az embereket összehozni valamilyen közös vállalkozásra. A simítósok kez-

■ Eleinte jól ment

■ „Mindent elkövettünk”

■ Türelmetlenek voltak

■ Egy brigád kevés

■ Nem érték meg a feltételek

deti lelkesedése is csakhamar abamaradt. Sok oka van ennek. Meglehetősen nagy az üzemszűzben a munkaerő-vándorlás. Az új embereknek időbe telik, míg beilleszkednek a kollektívába. Az is baj, hogy csak egyetlen szocialista brigádra, a Vörös Csillagra támaszkodhatott a kezdeményezés. A többi brigád, köztük egy ifjúsági is, megalakulása után nem sokkal szétszobant. Hiba volt az is, hogy a simító nem kapta meg a kellő támogatást, a dolgozók nem látták értelmét a közös munkának. Nem tetszett nekik, hogy a brigádtagok gyakrabban részesülnek jutalomban, mint ők. Türelmetlenek voltak, s a jó munka babárait már előlegképpen szeretnék volna megszerezni.

4

ÖRDÖGH ISTVÁNNÉ, a gyár szakszervezeti bizottságának titkára:

— Szerintem is az volt a legalapvetőbb hiba, hogy csupán egy szocialista brigád működik a simítóban. Hat-hét ember nem képes magával ragadni ötvenet. Nemcsak a simító, a többi kudarcot vallott versenyző is némiképp áldozata a fluktuációnak. A gombolyító osztályon 1962. óta már a harmadik vezető dolgozik. A szárazfonó szakmánya úgy indult a versenyben, hogy egyetlen szocialista brigádjára sem volt. Ezzel szemben a vizesfonó szakmánya, Sallai Sándor vezetésével, igen szép eredményeket ért el, s különösen a fiatalok munkája érdemel meg minden elismerést.

5

NAGYGYÖRGY MÁRIA, a kenderfonógyár igazgatója:

— Úgy gondolom, nem tévedek, ha azt mondom: a simitón nem érték meg meg a feltételei a szocialista címért folyó versenynek. Nem volt jó az előkészítés sem. A Bosnyákovics-féle Vörös Csillagbrigád nem képezett elég erős bázist ahhoz, hogy rá lehessen építeni egy egész üzemszűz törekvéseit. Ami a simitósok történet, nem volt

egyéb próbálkozásnál. Még a munkaerő-vándorlásra sem lehet fogni a kudarcot, hiszen a gépen dolgozók nagy része a törzsgárdához tartozik, s inkább csak a kiszolgáló személyzetet alkotják az új munkások, a fiatalok. Nagyok voltak a követelmények, gyengék voltak az erők, így azután a kezdeti tűz csak szalmaláng lehetett, mely ellobbant, mielőtt még megkaphatta volna melegegél az embereket.

Kell-e az öt felelet után összefoglaló? Nemigen. A kenderfonó simító osztálya azért mondott le a szocialista cím megszerzéséről, még mielőtt eredményeket mutatott volna fel, mert hiányzott a kellő alap, az akarat, a kitartás. A kezdeményezés óta azonban két kerek esztendő telt már el. Nem lett volna ez elegendő idő ahhoz, hogy megérjenek a feltételek? A vizesfonón talán különb emberek dolgoznak, mint a szárazfonón, a gombolyító, vagy a simitóban? Az akarat, a kitartás nem jön magától, s még most sem késő számot vetni ezzel a simító és a többi üzemszűz dolgozóinak!

Fehér Kálmán nak ki. (MTI)

Juhász Gyula-mű pesti színpadon

be nemrég a budapesti Irodalmi Színpad. Szabó Lőrinc, Kosztolányi Dezső, Karinthy Frigyes műve mellett Szeged nagy klasszikus költőjének, Juhász Gyulának Don Quixote halála című 1924-ben írt drámai költeménye is szerepel a műsorban. Az érdekes bemutató nagy sikert aratott. Képtünkön: érdeklődő budapesti kislányok a bemutató plakátja előtt

Drámai miniatűrök címmel négy XX. századi magyar költő verses drámáját mutatta be a pesti színpad. A műsorban szerepel Juhász Gyulának Don Quixote halála című 1924-ben írt drámai költeménye is. Az érdekes bemutató nagy sikert aratott. Képtünkön: érdeklődő budapesti kislányok a bemutató plakátja előtt